

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. † Μεγάλη Τετάρτη. «Μνεΐα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Ἰερεμίου τοῦ προφήτου (ς΄ αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Τῆ μεγάλης Τετάρτης πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε΄ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ΄, ιε΄, ις΄, ιθ΄, κ΄) καὶ εἶτα] αἱ ὥραι λιταί, ὡς προχθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἐσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα 10 (τὰ τῶν αἰῶνων καὶ τῶν ἀποστίχων), Δόξα, Καὶ νῦν, «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου κ.τ.λ. ὡς προχθές. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων δώρων.

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὅπως τελεῖται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῆ μεγάλης Τετάρτης ἐσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ», τὸ τριώδιον «Ἀνώγειν ἐστρωμένον» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ., τὸ κοντάκιον «Τὸν ἄρτον λαβών», κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενον συνήθως τὴν ἐσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Εἰς τὸ «Ἀλληλούια» τὸ τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» τρίς· εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «Τμηθεῖση τμαῖται» ἄνευ στίχων, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν η΄ ὥδην λέγεται τὸ «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν»), Καὶ νῦν, καὶ ἐν τέλει ἐκάστης ὥδης πάλιν ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μη-

ναίου (2 Μαΐου) και τοῦ Τριωδίου. Ἄντι τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν, ἢ θ' ὤδη τοῦ κανόνος*. Τὸ ἐξαποστοειλάριον (τρῖς), οἱ αἶνοι (εἰς 4), ἡ δοξολογία (χῦμα) καὶ τὰ ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [*«Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί»*], τὸ τροπάριον τῆς προφητείας τῆς α' ὥρας, ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

2. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἐορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῆν». Ἀνακομιδὴ τῶν ἱ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Σημειώσεις. Ἡ ἐν τῷ μηνίῳ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μετατίθεται τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Εἶδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεῦτερος ἄμνος, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργία καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμνίου.

Τῆ μεγ. Πέμπτη πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακός, ἐσπέρια ἰδιόμελα τὰ 5 τῶν αἰνῶν (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γέννημα ἐχιδνῶν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν. Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός*» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «*Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου*» (Α' Κορ. ια' 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται*» (Μτθ. κς' 2-20, Ἰω. ιγ' 3-17, Μτθ. κς' 21-39, Λκ. κβ' 43-44, Μτθ. κς' 40-κς' 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἄντι χερουβικοῦ, τὸ τροπάριον «*Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ*» (μετὰ τὸ «*οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας*», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τ. δώρων, καὶ εἶτα συνεχίζει ὁ β' χορὸς

«ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* (καὶ τοῦ Πληρωθῆτω). Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρω «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην...»

Τὴν ἑσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. [Κατὰ νεώτερον σχετικῶς ἔθος, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἰδ' ἀντιφώνου, ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀπαγγέλλον ἐν κατανύξει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ «*Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*», ὃ ἐπαναλαμβάνεται ψαλλόμενον ὑπὸ τῶν χορῶν]. Μετὰ τὸ ἰβ' Εὐαγγέλιον, «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*», ἡ ἐκτενὴς «*Ἐλέησον ἡμᾶς*» κ.τ.λ.. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐμπυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

- 3. † Μεγάλη Παρασκευή.** «Τὰ ἅγια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.).

Τῆ μεγάλης Παρασκευῆ πρωί. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Βασίλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὠρῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἄρχεται μετὰ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρίς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ὅτε ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ὠρῶν γ' ς' καὶ θ', ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἐνδυσόμενος τὸν συνήθη μέλανα μανδύαν, προπορευομένου λαμπαδούχου, θυμῆ τὸν λαὸν μετὰ θυματοῦ (κατζίου). Μετὰ τὸ ἰδιόμελον τῆς θ' ὥρας «*Ὅτε σε σταυρῶ*», οἱ χοροὶ τὸ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης (ἢ ὁ κανονάρχης) ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ ἀπαγγέλλει κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον κρεμᾶται*» (λέγων τὸν μὲν α' στίχον «*Σήμερον κρεμᾶται*» τρίς, ὡσαύτως καὶ τὸν στίχον «*Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη, Χριστέ*» τρίς, τοὺς δὲ

λοιπούς στίχους ἀνά μίαν), καὶ εἶτα ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον δίχορον κατὰ στίχον. Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἔμπυσμὸς καὶ μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθλώσεως). Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας, «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*» καὶ ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. [Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τελεῖται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ ἀποκαθλώσις τοῦ Ἰσταυρωμένου.] Μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὸ «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν θύραν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ.· οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς καὶ ἐνδεδυμένοι φελώνια τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἰ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας· ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, φέρουν τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον καὶ θέτουν ἐν αὐτῷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον· οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρῆνος» (ψαλλόμενος εἴτε τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου). «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», τρισάγιον κ.λπ., «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. καὶ τὸν ἐξάψαλμον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας, ἀπέθετο*», Δόξα, «*Ὅτε κατῆλθες*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*» καὶ εὐθύς τὰ πρὸ τοῦ κανόνος καθίσματα «*Σινδόνη καθαρά*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐξέστησαν χοροί*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ κανὼν «*Κύματι θαλάσσης*» (εἰς 6) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὠδῆς Δόξα (ἀντὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν η' ὠδὴν λέγεται τὸ «*Εὐλο*

γοῦμεν Πατέρα»), Καὶ νῦν, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα «Τὸν τάφον σου, σωτήρ»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ' ᾠδῆ τοῦ κανόνος καὶ καταβασία ὁ εἰρμὸς «*Μὴ ἐποδύρου μου*». Εἶτα ἐξέρχεται ἀπὸ τῶν βημοθύρων ὁ ἱερεὺς, καὶ προχωρῶν πρὸς τὸ κουβούκλιον τοῦ ἐπιταφίου, θυμῶν, ἄρχεται τῶν ἐγκωμίων «*Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ*», ἃ τινα συνεχίζονται παρὰ τῶν χορῶν. Μετὰ τὴν α' στάσιν τῶν ἐγκωμίων, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἠυλόγηται*»· εἶτα ἡ β' στάσις «*Ἄξιον ἐστί*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*»· εἶτα ἡ γ' στάσις «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι*», μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις «*Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς*». Εὐθύς τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, συναπτὴ μικρὰ, ἐκφώνησις «*Ὅτι σὲ αἰνοῦσι*» καὶ οἱ χοροὶ τὸ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» τρίς. Οἱ αἶνοι (εἰς 4) ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσχωμεν*», «*Εἰρήνη πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα. Ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*», «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», ὁ ἱερεὺς περιέρχεται τρίς κύκλῳ τῆς ἁγίας τραπέζης, ἐφ' ἧς θέτει τὸν ἐπιτάφιον. Εἶτα λέγονται τὸ τροπάριον τῆς προφητείας «*Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*», τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουϊάριον ζητεῖ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα «*Εἴπωμεν πάντες*», τὰ πληρωτικά καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλολκισίας ἢ ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

- 4. † Μέγα Σάββατον.** «Ἡ θεόσωμος ταφή καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου. «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*», ὁ προοιμακός, ἐσπέρια ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 4 «*Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*» κ.λπ. καὶ ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας 3 «*Σήμερον ὁ ᾄδης*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Τὴν σήμερον μυστικῶς*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α΄ «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*», τὸ δ΄ «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*» καὶ τὸ ιε΄ «*Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου*»). Εὐθὺς εἰς ἤχον α΄ «*Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε*», ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τοὺς στίχους τῆς η΄ βιβλικῆς ψῆδης, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα συναπτῆ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις «*Ὅτι ἅγιος εἶ*». Ἀντὶ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– μεγ. Σαββάτου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν*» (Ῥωμ. ζ΄ 3-11). Ἀντὶ ἀλληλουιαρίου ψάλλεται, παρὰ τοῦ σκορπίζοντος δάφνας ἐν τῷ ναῶ ἱερέως, εἰς ἤχον βαρὺν τὸ ψαλμικὸν «*Ἀνάστα ὁ Θεός*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐφύμνιον τῶν στίχων τοῦ πα΄ (81ου) ψαλμοῦ «*Ὁ Θεός ἔστη ἐν συναγωγῇ*», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον «*Ὅψε Σαββάτων*» (Μτθ. κη΄ 1-20) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἀντὶ χειρουβικῶ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «*Σιγήσατω πᾶσα σάρξ*» (ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ τὴν φράσιν αὐτοῦ «*πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας*»). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς· ἀλληλουία*». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρημολογικῶς εἰς ἤχον β΄ τὸ «*Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

- 5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».** Ειρήνης μεγαλομάρτυρος (β΄ αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου. Ἐφραίμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*

ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε» κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ΄, ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, εἶτα ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (καὶ τῆς ἡ΄ ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ’ οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς εἰρμοὺς ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ΄), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε μεσῳδιον κάθισμα οὔτε κοντάκιον καὶ οἶκος οὔτε τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὔτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα», οὔτε θυμιασις γίνεται εἰς τὴν θ΄. Μετὰ τὴν θ΄ ᾠδὴν λέγεται αὐθις ὁ εἶρμος αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου» καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἵδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὀλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τραπέζης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος καὶ καλεῖ τὸν λαὸν ὅπως ἀνάψῃ τὰς λαμπάδας του, ψάλλον εἰς ἦχον πλ. α΄ τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν», ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς, ἕως οὗ πᾶς ὁ λαὸς λάβῃ τὸ ἰ. φῶς. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ», ὃ περ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἕως οὗ φθάσουν εἰς προσδιωρισμένην ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀποτίθῃσιν ἐπὶ τετραποδίου τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ἀναγινώσκει τὸ β΄ ἐωθινὸν «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Μρ. ις΄ 1-8)· οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρις τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α΄ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν»

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

τρεις· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμιῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτῆ μεγάλη, ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν ναὸν ψάλλων τὸν εἰρμὸν τῆς α' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6 (ἢ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ δύο ἢ τρία τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4, δύο τροπάρια εἰς τὸ προὔμιον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς τὸ Δόξα, τὸ τρίτον, καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ τέταρτον)]. Ἐν ἐκάστη ᾠδῇ πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασιὰ, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτῆ μετὰ τῆς οἰκείας ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρὶς καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρὶς χῆμα. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου».

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τοῦ Πάσχα μόνον «Σαρκι ὑπνώσας» τρίς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χριστὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ').

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθύς* μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς ἀνέστη» ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχητικὸν λόγον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ὁ α' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός»**.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς προοδηλωταὶ (τοῦ ἱερέως θυμῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη», ἢ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοινάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» (Ἰω. α' 1-17).

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντηκοστάριον καὶ τὰ ἀρχαῖα Τυπικά (βλέπε καὶ εἰς τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Ἱερατικὸν» τῆς Ἀποστ. Διακονίας τοῦ ἔτους 2002, ἐπιμελεῖα π. Κων. Παπαγιάννη).

** Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου λέγονται μόνον σήμερον.

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαί-
 ρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανά-
 του γεύσασθε» (ἄνευ ἀλληλουΐα)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ
 μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα
 Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα
 Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος,
 ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίασα εὐφράνθη, προσκνήσασα
 Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη
 ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· τὸ αὐτὸ
 τρις σύντομον (εἰς ἧχον β´) ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ
 ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέ-
 στη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπα-
 ναλαμβάνεται τρις), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερον
 ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον
 ἔγερσιν» (ἅπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι´ εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ
 ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ´ ἅπα-
 σαν τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνω-
 σιμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς
 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὧρῶν, ἀποδείπνου καὶ
 μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρκτήριος ἀκολουθία** οὕτως: «Εὐλογητός»,
 «Χριστὸς ἀνέστη» (τρις), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρις), ἢ
 ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» (ἅπαξ), τὸ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν
 τάφῳ κατῆλθες» (ἅπαξ), καὶ τὰ τροπάρια «Ἐν τάφῳ σωματικῶς», Δό-

* Οἱ παρόντες στίχοι εὐρηγνται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-
 10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

ξα Πατρί, «Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος», Καὶ νῦν, «Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα»· τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον»· «Δι' εὐχῶν». *Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρις (ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ), καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».*

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγιγνώσκεται καὶ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἦχον β' στιχηραζικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομαδί ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε Παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολουθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολουθία (ὄρα εἰς Εὐχολόγιον).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἰθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοὶ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάπτουσιν ἕναξιν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ “Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν”» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἀπάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...», ἀντὶ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἑσπέρας. Ἀντὶ τῆς θ' ὥρας ἡ ἑναρκτηριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ μεγ. συναπτή καὶ ἢ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 τοῦ β' ἠχοῦ «Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς» κ.λπ. καὶ τοῦ ἀγίου Γεωργίου (Ἀπριλίου 23) τὸ αὐτόμελον «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ 3 προσόμοια, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἠχοῦ «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «*Τίς θεὸς μέγας*» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθὺς «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς*» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «*Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ*» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατὸν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*», ἢ ἐκτενῆς, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «*Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστὲ σωτήρ*» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «*Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, ὁ β' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ὡς τῶν αἰχμαλώτων*» καὶ ὁ α' χορὸς αὐθις τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός*», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

- 6. † Δευτέρα διακαινησίμου.** Ἰώβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς ἀσκήσαντος († 1602). Ἦχος β'.

Σήμερον συμψάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου (τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου §§1-3).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἢ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς μεγ. συναπτῆς «*Ὅτι πρέπει σοι*» ἐπακολουθεῖ τὸ «*Ἐκ νεότητός μου*» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται τὸ τῆς Τρίτης ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ ὁμόειρμος κανὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος «*Ὑπὲρ ἧλιον ἐξήστραψεν*» ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὥδῃς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «*Χριστός*

ἀνέστη» γ', «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτή μετὰ τῆς οἰκειάς ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὠδῆς ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ μεγαλομάρτυρος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας [καὶ ἐκ τῆς 23ης Ἀπριλίου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἁγίου Γεωργίου]· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρις χῦμα καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρις χῦμα. Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται εἰς 4 μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἢ θ' ὠδή τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα καὶ εἰς τὸ προὔμιον «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ» δύο τροπάρια τῆς θ' ὠδῆς τοῦ ἁγίου, Δόξα, τὸ γ', Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, εὐθύς ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψε» καὶ αὐθις τὸ «Σαρκὶ ὑπνώσας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, τοῦ ἁγίου προσόμοια 4 «Δεῦτε τὴν πανέορτον» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθουμάστωσεν ὁ Κύριος»–, καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ'.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», ἡ ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀντὶ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῆς 23ης Ἀπρ.: Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πρξ., «Κατ' ἐκεῖνον τὸ καιρὸν ἐπέβαλεν ὁ Ἡρώδης» (Πρξ. ιβ' 1-11): ἀλληλουιάριον τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰω. α' 18-28).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς «Εἰς μνημόσυνον»)· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς χθές.

7. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανε-
ντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος
(† 303). Ἦχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Σήμερον συμπάλλεται ἐκ μεταθέσεως καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὡς μὴ ψαλεῖσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτοῦ. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου διάταξιν ἀντὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἱεράρχου εἶναι δυνατὸν νὰ συμπαλῆ ἡ ἀκολουθία τοπικῶς ἐορταζομένου ἁγίου (βλέπε καὶ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §§3-6, καὶ 25 Ἀπρ. §§ 1-2 κατὰ περίπτωσιν).

Ἦ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια 3 «Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἰσόδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορράας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτικίον «Στυλὸς γέγονας» καὶ αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυχτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκειίας ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὠδῆς ἡ ὑπακοὴ «Προλα-

βοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἱεράρχου, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (7ης Μαΐου) [καὶ ἐκ τῆς 2ας Μαΐου τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἱεράρχου], «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» (γ') καὶ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*» (γ'). Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα [εἰς 4 καὶ ἡ τοῦ ἁγίου εἰς 4], εἶτα δὲ ὁ εἰρμὸς «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» (γ') καὶ «*Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*» (ἅπαξ). Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τοῦ ἱεράρχου «*Ἀρχιερέων τὸ κλέος*» καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6, στιχηρὰ ἀναστάσιμα 3, τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι*» κ.λπ., καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τὸ μέγα κλέος*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἡ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «*Στύλος γέγονας*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν*» (Ἑβρ. ιζ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: Τρίτης διακαινησίμου, «*Ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμε*» (Λκ. κδ' 12-35), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν Χριστὸς ἀνέστη*».

- 8. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου.** Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449). Ἦχος δ'.

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προεγράφη.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 4, καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 3 «*Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων*» κ.λπ., εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τὸν υἱὸν τῆς βροτῆς*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ ἀποστολικά ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου (καθ' ἃ ἡμεῖς ἱστάμεθα, ὁ δὲ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν»).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν» εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἀπόστολε Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ, τὸ ἀπολυτικίον «Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ» καὶ αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς, ὡς τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Εὐθύς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, εἰς ἣν ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (ἔωθινὸν ια') ἀπὸ τῶν βημοθύρων, «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 14-25)· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» ἅπαξ χῦμα, καὶ ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ (ὅστις καταλιμπάνεται) τὰ Δόξα, Καὶ νῦν, καὶ τὸ ἰδιόμελον, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ ἱερεὺς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ ὁ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἀνά 4. Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ὥδῃς ὁ εἰρμὸς τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» γ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ μικρὰ συναπτὴ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως. Ἀπὸ γ' ὥδῃς ἡ ὑπακοὴ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον» καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ') καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ'). Εἶτα (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλονται ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα καὶ ἡ θ' τοῦ ἁγίου ἀνά 4, ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ') καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ).

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ Πάσχα «Σαρχὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου «Θεολογῶν ἐβρόντησας», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, εἰς στίχους 8, ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 4, προσόμοια τοῦ εὐαγγελιστοῦ 3 «*Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ*», β) «*Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα*», καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Προλαβοῦσαι*», τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε, Χριστῶ τῷ Θεῷ*» καὶ κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*»· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετάρτης διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «*Εἰσθήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*» (εἰς δὲ τοὺς ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἁγίου τιμωμένους ναοὺς «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»*.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ἢ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

- 9. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου.** Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουρένοις. Ἦχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτᾶνος († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν*» (Ἰω. γ' 1-15).

- 10. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου.** «*Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς*». Σίμωνος

ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ εἰς Ῥώμην τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀντὶ τῆς θ΄ ὥρας ἡ ἑναρκτηρία ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «*Νίκην ἔχων, Χριστέ*» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἱλαρόν*», προκείμενον «*Ἀγαπήσω σε, Κύριε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β΄ χορὸς) «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ*», εἶτα στίχος «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «*Σαλπίζωμεν φιλέορτοι*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*», μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» γ΄**. Ἀπόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Μεσονυκτικὸν ἡ ἑναρκτηρία ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (ι΄) καὶ τὰ εἰρηνικά. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε*», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδῃς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς,

* Καταχωρίζομεν ὧδε τὸ γ΄ προσόμοιον ληφθὲν ἐκ χειρογράφων κωδίκων, καθόσον τὸ εἰς τὰ ἔντυπα Πεντηκοστάρια κατακεχωρισμένον εἶναι ἔλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «*Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις*», Ἐκκλησία, ΝΗ΄, 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀνάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρούσις τῶν ἱαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσον ἰσχύν, ἀσθενὴ καὶ φαύλην ἀπελέγγουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρειμένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μητρὸς Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

** Παραθέτομεν τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α΄.

Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζῶνους ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ'), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ς' ὥδῃν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ'), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (γ')· ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὥδῃ τῶν κανόνων· εἶτα ἡ θ' ὥδῃ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Υπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν».

Ἐξαποστειλάρια «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἶνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ἰω. β' 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Εἰς τὰ δίπτυχα, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε., τὸ μεγαλυνάριον «Ἐγὼ τὸ ζωήροτον» (ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

- 11. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου.** Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαίνιων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἱσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαράλλάκτως ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ). «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις. Ἐωθινὸν α΄.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1835).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογίαὶς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν) ὁ προοιμιακὸς ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν* (ὡς καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰαρόν*», «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον*».

«*Νῦν ἀπολύεις*» τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*», οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν) κ.λπ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*» (τρὶς).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς...*» ἀντὶ τοῦ *Δι' εὐχῶν* ὁ ἱερεὺς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ α' ἤχου «*Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν*», τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρίς.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» προκείμενον «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*» (τρὶς).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἐπάσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν΄ ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρωμῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν ἡ ὑπακοή «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδή τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δίς, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε΄ 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ΄ ἑωθινόν, «Οὕτως ὀψίας» (Ἰω. κ΄ 19-31).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλούια». Ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνά μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἶτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὐριον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ **ἐν καθημερινῇ** (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἑόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑποσημ. 4).

4. Εἰς τὸν ὄρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχολογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμιωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπονται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὐριον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαιρέτως» **ἐπανερχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν»**, ἐκτὸς ἂν ὀρίξῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ»).

13. Δευτέρα. Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Πανσιβάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ς' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. γ' 19-26)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

14. Τρίτη. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Πράξ. (Πρξ. δ' 1-10)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἑβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

15. Τετάρτη. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. δ' 13-22)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

16. Πέμπτη. Θεοδώρου ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).

17. Παρασκευή. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.).
Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας († 1735),
Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11)·
Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

18. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Πέτρου, Διονυσίου,
Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ
Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος»·
κοντάκιον «*Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς
ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3,
Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον
δόξαν*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», προκείμενον «*Ὁ Θεός, ἀντι-
λήπτω μου εἶ*». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντη-
κοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον
«Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» (τρῖς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς
ἑορτῆς (τρῖς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ
μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς
«*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (ὄρα Κυρ. Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ς' (διὰ
τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς
ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ
«*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὥδη
τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «*Σὲ τὴν φαινήν λα-*

μπάδα» και τὰ ἐν συνεχείᾳ τροπάρια, και ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «[Ὁ ἄγγελος ἐβόα...] Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς ἀνὰ μίαν. Εἰς τοὺς αἴνους, εἰς στίχους 6, ἀναστάσιμα 3 και στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν) «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ», δοξολογία μεγάλη, «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα και εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» και κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἐβδ. Ἰω. (Ἰω. ζ' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὴν φαινήν λαμπάδα». Κοινωνικὸν «Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν... «Χριστὸς ἀνέστη».

19. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας και τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Πατρικίον ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης και τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231). Ἦχος β', ἑωθινὸν δ' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμψάντων ἁγίων β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἡλίας νεομάρτυρος τοῦ Ἀρδούνη († 1685)· δ') Σεραφείμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου και Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος»· κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) και τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 7 ἀναστάσιμα στιχηρὰ και τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μυροφόρων, Δόξα, «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθες»,* Δόξα, «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

---

* Ἀπολυτικίον τοῦ ἡμερον συνεορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστώπῳ, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον.

Ἦχος δ΄. Κανόνα πίστεως.

Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῆ ταφῆ ἐνεγκών, Νικόδημος ὁ ἐνθερμος.

Χριστός τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένη, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος», τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἄπαξ) καὶ τῶν μυροφόρων «Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε» (ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ς' 1-7)· Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Χριστὸς ἀνέστη» ἄπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημερινὰ ἀκολουθία διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτικά τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἔως τοῦ Σαββάτου τῶν μυροφόρων τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β΄·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρηνον τῆς προμήτορος Εὐᾶς κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος».

20. Δευτέρα. Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α΄ αἰ.)· Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων, ἰδρυτῶν τῆς Νέας Μονῆς Χίου (ια΄ αἰ.).

Ἀπόστολος· ἡμέρας, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Πρῶξ. (Πρξ. ς΄ 8-ξ΄ 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον· ἡμέρας, Δευτ. γ΄ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. δ΄ 46-54).

21. Τρίτη. † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιίῳ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. γ΄ §6). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ ἐπομένῃ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», Δόξα, «Ὅτε κατῆλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ».

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», προσόμοια τοῦ Μηναιίου 3 εἰς 6 (ἅπαντα ἐκ δευτέρου), Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι ὄρθραι γενόμεναι».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναιίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναιίου «Πρῶτος βασιλεύς» κ.λπ., Δόξα, «Σέλας φαεινότατον», Καὶ νῦν, τὸ τῆς σειρᾶς τῆς ἑορτῆς «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσιν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ Μηναιίου μετὰ τοῦ Δόξα αὐτῶν, Καὶ νῦν, τῆς

έορτῆς «*Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες*» (Τρίτη τῶν μυροφόρων πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Νέος γέγονας Δαυίδ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς «*Αἱ μυροφόροι ὄρθρῳαι γενόμεναι*» (Τρίτη πρωί, εἰς τὰ καθίσματα). Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν τὸ τοῦ Μηναίου «*Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς έορτῆς·

³Ἦχος β΄. *Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.*

Πρὸς τὸ μνήμά σου, σῶτερ, / αἱ σεπτὰ μυροφόροι ἐλθούσαι / τὸν δεσπότην ἀλείψασθαι μύροις / ὡς βροτὸν σε κατηπειγοντο· / ἄγγελος δὲ αὐταῖς χαρὰν ἐμήνυσεν / ἀνέστη ὁ Κύριος, / δι' ὃ κηρύξατε ἀποστόλοις / τὴν ἐκ τάφου ὄντως φρικτὴν τούτου ἐξανάστασιν.

Τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἡ εὐσημος μνήμη σου*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς έορτῆς·

³Ἦχος β΄. *Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Τὰ μύρα, σωτήρ, / γυναῖκες προσκομίζουσαι / ἐξήτουν σπουδῆ μύρισαι σε, φιλάνθρωπε, / ἐκ τοῦ τάφου δὲ ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἐβόα· / Ἐγήγερται ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος / πατήσας τὸν ἄδην καὶ τὸν θάνατον.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου –μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναιῷ τάξεως αὐτοῦ– τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «*Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι΄ 9-16). Εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων «*Ἐσταυρώθης σαρκὶ*» μετὰ τῶν εἰρωμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ΄ ὥδῆς τὸ κοντάκιον τῆς έορτῆς «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*», εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς έορτῆς·

³Ἦχος β΄. *Αὐτόμελον.*

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς / σὺν μυροφόροις γυναῖξιν ἀγάλλεται συμφώνως· / κοινὴν γὰρ έορτὴν σὺν αὐταῖς έορτά-

ζουσιν / εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· / καὶ δι' αὐτῶν βοᾶμέν σοι· φιλόανθρωπε, Κύριε, / τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄφ' ἧς ὥδῃς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου «Χαίροις, Κωνσταντίνε πάνσοφε» κ.λπ., Δόξα, «Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἤχ. β', «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος» (Τρίτη πρωί, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον [«Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» Δόξα, Καὶ νῦν] «Ταῖς μυροφόροις γυναῖξιν».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς μυροφόροις», «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὸ χαίρει ταῖς μυροφόροις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 21ης Μαΐου. Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζήτηι Νοεμβρίου 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 22. Τετάρτη.** Βασιλίσκου μάρτυρος († 308)· Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ· μνήμη τῆς β' Οἰκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. η' 18-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 35-39).

- 23. Πέμπτη.** Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Πράξι. (Πρξ. η' 26-39)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 40-44).

24. Παρασκευή. Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμασιῷ ὄρει († 590).
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἔβδ. Πράξι. (Πρξ. η' 40-θ'
18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. γ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 48-54).

25. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Ἡ γ'
εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου (850).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου συμψάλλεται μετὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπρ. §§21-22, καὶ 21 Μαΐου §6). Τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὑπομονῆς στυλὸς γέγονας»· κοντάμιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς [καὶ τὸ «Μακάριος ἀνὴρ»].

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», τῆς ἑορτῆς 3 ἰδιόμελα «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ὄρθρου βαθέος» κ.λπ., καὶ τοῦ Προδρομοῦ προσόμοια 3, Δόξα, «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς τὸ ἰδιόμελον τῆς σειρᾶς «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες τὸ τάφον σου καταλαβοῦσαι».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Ψάλλεται πρῶτον τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν «Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα», εἶτα στίχος «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται» καὶ εὐθύς τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (τὰ δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν), Δόξα, «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου δύο ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἰς τὴν β'

στιχολογίαν τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, τὸ ἕτερον αὐτοῦ «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός*»· διὰ δὲ τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ προδρόμου «*Ὁ Ἡρώδης, πρόδρομε*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων οἶον βούλει (βλέπε καὶ ἐν τῷ παρόντι εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 21ης Μαΐου).

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ. καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τοῦ Προδρόμου, μεθ' ὃ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων «*Ἐσταυρώθης σαρκί*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου ἀνά 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*» καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου «*Ἐπεφάνη σήμερον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῶν μυροφόρων οἶον βούλει. Ἀφ' ἧς ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ προδρόμου «*Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς (Κυριακῆς μυροφόρων) «*Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς*»), τὰ 3 ἀναστάσιμα στιχηρὰ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου) «*Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις*» κ.λπ. καὶ εἶτα τὰ 3 στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου «*Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ*» κ.λπ., ἅπαντα ἀνὰ μίαν, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «*Τὴν πανσεβάσμιον κάραν*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς «*Ἡτήσατο Ἰωσήφ*» (Σάββατον τῶν μυροφ. πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Ὁ εὐσχήμων*», «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*», «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους*» (Β' Κορ. δ' 6-15)·

Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Ματθ. «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Ματθ. ια' 2-15).

Εἰς τὸ Ἑξαίρετως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον»· «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεῖα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Ἄλφαιου ἀποστόλου. Ἦχος γ', ἑωθινὸν ε' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ὡς θεῖον θησαύρισμα»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνάβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὸ ἀναστάσιμον «Ὅ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνου τοῦ παραλύτου· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ μεσφῆδιον κάθισμα «*Ῥῆμα παράλυτον*» καὶ τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*», τοῦ πάσχα «*Σαρκὶ ὑπνώσας*» (ἄπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἄπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερόν*» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «*Κύριε, τὸν παράλυτον*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «*Εὐλογημένη*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «*Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον*» (Πρξ. θ΄ 32-42)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα*» (Ἰω. ε΄ 1-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἄπαξ.

---

* Ὡς θεοτοκίον τοῦ μεσφῆδιου καθίσματος σημειοῦται τὸ αὐτόμελον «*Τὴν ὡραιότητα*», ὃ περ ὅμως ἐψάλη ἤδη εἰς τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα πρὸ τῶν εὐλογηταρίων. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως αὐτοῦ προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς).

«*Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομητορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη*».

Ειδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσὶν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

27. Δευτέρα. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς' αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 1-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 56-69).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος συμψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς προλαβούσης Κυριακῆς (πρβλ. T.M.E., Μαΐου 21, §6).

28. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αἰ.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244)· μνήμη α' Οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

29. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος († 307) τῆς Τυρίας· Θεοδοσίας ὁσιομάρτυρος τῆς Κωνσταντινουπολιτίσης († 730), Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 328). [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).] (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου, Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, §§ 23-25).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Εὐφραίνεσθω»· κοντάκιον «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια «Πάρεσιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς

6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Πεντηκοστῆς ἐφέστηκε*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*». Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρεῖς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἐπηξας*» ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια, στιχηρὰ εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξαστικόν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» μόνον καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: Τετ. δ' ἔβδ. Πράξ., «*Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. ιδ' 6-18)· Εὐαγγέλιον: Μεσοπεντηκοστῆς, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει καγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος*» (ἄνευ ἀλληλούια)· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

30. Πέμπτη. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 12-20).

31. Παρασκευή. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 21-30).